

Konklusion

1. Rådets afgørelse (EU) 2020/245 af 17. februar 2020 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Partnerskabsrådet, der er nedsat ved den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side, til vedtagelsen af forretningsordenen for Partnerskabsrådet, for Partnerskabsudvalget, for underudvalgene og for andre organer, der nedsættes af Partnerskabsrådet, og til oprettelsen af listen over underudvalg, for så vidt angår anvendelsen af nævnte aftale, med undtagelse af nævnte aftales afsnit II, og Rådets afgørelse (EU) 2020/246 af 17. februar 2020 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Partnerskabsrådet, der er nedsat ved den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side, til vedtagelsen af forretningsordenen for Partnerskabsrådet, for Partnerskabsudvalget, for underudvalgene og for andre organer, der nedsættes af Partnerskabsrådet, og til oprettelsen af listen over underudvalg, for så vidt angår anvendelsen af nævnte aftales afsnit II, annulleres.
2. Virkningerne af afgørelse 2020/245 og 2020/246 opretholdes.
3. Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.
4. Den Franske Republik og Den Tjekkiske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 22.6.2020.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. september 2021 — DM og LR mod Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) — Alpes-Provence (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-337/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – betalingstjenester i det indre marked – direktiv 2007/64/EF – artikel 58 og 60 – bruger af betalingstjenester – underretning om uautoriserede betalingstransaktioner – betalingstjenesteudbyderens ansvar for disse transaktioner – erstatningssøgsmål anlagt af kautionisten for en bruger af betalingstjenester)

(2021/C 462/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: DM og LR

Sagsøgt: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) — Alpes-Provence

Konklusion

- 1) Artikel 58 og artikel 60, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en bruger af betalingstjenester kan drage udbyderen af disse tjenester til ansvar på grundlag af en anden ansvarsordning end den, der er fastsat i disse bestemmelser, når denne bruger har tilsidesat sin underretningsforpligtelse i henhold til nævnte artikel 58.

- 2) Artikel 58 og artikel 60, stk. 1, i direktiv 2007/64 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at kautionisten for en betalingstjenestebruger som følge af, at udbyderen af betalingstjenester har tilsidesat sine forpligtelser i forbindelse med en uautoriseret transaktion, påberåber sig, at en sådan udbyder, der er kautionmodtager, har pådraget sig et civilretligt ansvar, med henblik på at anfægte størrelsen af den gæld, der er kautioneret for, i henhold til en ordning for almindeligt erstatningsansvar i kontraktforhold.

(¹) EUT C 339 af 12.10.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. september 2021 — O.D. m.fl. mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte costituzionale — Italien)

(Sag C-350/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2011/98/EU – rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der er indehavere af en kombineret tilladelse – artikel 12 – ret til ligebehandling – social sikring – forordning (EF) nr. 883/2004 – koordinering af de sociale sikringsordninger – artikel 3 – ydelser ved moderskab og faderskab – familiedydelser – lovgivning i en medlemsstat, hvorefter tredjelandsstatsborgere, der er indehavere af en kombineret tilladelse, ikke har ret til en fødselsydelse og en moderskabsydelse)

(2021/C 462/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte costituzionale

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P. og S.E.A.

Sagsøgt: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Procesdeltager: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Konklusion

Artikel 12, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13. december 2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter tredjelandsstatsborgere som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1, litra b) og c), ikke har ret til en fødselsydelse og en moderskabsydelse som fastsat i denne lovgivning.

(¹) EUT C 329 af 5.10.2020.